

Ohlášky – neděle 11. 12. 2022

Dnes prožíváme **3. neděli adventní**.

- Úterý 13. 12. – **Památka sv. Lucie, panny a mučednice**
- Středa 14. 12. – **Památka sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve**
- Příští neděle 18. 12. 2022 bude **4. neděle adventní**.

***

- **Adventní roráty** v Lovosicích budou každý **čtvrtek od 8:00** ve farní kapli.
- Tuto neděli **11. 12. 2022 od 10 h** po mši sv. bude **setkání farnosti** v sále lovosické staré radnice. Prosím vyhraďte si pro tuto událost čas. Je to příležitost společně pohovořit, vytvářet přátelské vztahy a být spolu – to je jeden z hlavních způsobů, jak vytváříme společenství, stáváme se církví.
- V příštím roce se bude konat setkání mládeže v Lisabonu. Účastníky, kteří se přihlásí do 17.12.2022, tj. do konce tohoto týdne, podpoří Litoměřické biskupství částkou 2.000,- Kč.
- Příští neděli bude **mše sv. v Sulejovicích**.
- V út 20. prosince od 17:00 bude v našem kostele školní koncert dětského sboru Kořata z 1. ZŠ Lovosice.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

* Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba

(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

V zimním období jsou bohoslužby **během týdne ve farní kapli**.

***

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

***

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.

***

Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h
(děti před 1. sv. přijímáním) a od 14 h

***

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 3 (2022/23)
11. 12. 2022

3. neděle adventní

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Texty k rozjímání z 3. týdne adventního

Neděle 11. 12. - **Mt 11,2-11:** Jan – statečný muž, oddaný Boží věci, prochází nejistotou. Nyní zakouší příkoří proto, že vyžadoval zachování Božího zákona od Heroda. A k tomu žije v obavě, že se mýlil, když Ježíše označil za mesiáše. Pán nekritizuje Janovy pochybnosti, ale vyzdvihuje jeho statečný život a jeho službu! Bůh není věčným kritikem, ale vidí každého člověka i s jeho příběhem, životem, zápasy. A velmi si toho cení! Co znamená „nejmenší v Božím království“? V překladu je chybně vloženo písmeno „i“. Doslovný překlad: „Ten nejmenší v Božím království je větší než on“ odkazuje na roli Jana Křtitele. Smyslem jeho vystoupení bylo poukázat na Krista. Ježíš je onen nejmenší, poslední v očích světa, který je však ve skutečnosti Pánem dějin i celého Božího království.

Pondělí 12. 12. - **Mt 21,23-27:** K Ježíšovi a k jeho církvi je možné přistupovat velmi různě. I otázky mohou být kladené s různými úmysly. Možná On i na některé naše výzvy neodpovídá...

Úterý 13. 12. - **Mt 21,28-32:** Nechoť uvěřit a vyvodit z toho důsledky. Není divné, že i dnes nás mnozí „předběhnou“.

Středa 14. 12. - **Lk 7,19-23:** I my máme zvěstovat evangelium všem, kdo jsou zmitáni pochybnostmi. Dovedeme to? Eu-angelion je radostná zvěst, nikoli systém pouček.

Čtvrtek 15. 12. - **Lk 7,24-30:** Bůh i dnes působí překvapení. Nenajdeme jej v palácích, ale na periferii. Nenajdeme jej zahaleného v drahém rouchu, ale v šatech chudých. Dnes plní církev Janův úkol: ukazuje na Pána bez příkras.

Pátek 16. 12. - **Jan 5,33-36:** Ježíš zdůrazňuje, že o jeho pravosti svědčí mocné činy a skutky. Nezanedbávám toto svědectví? „Jediné evangelium, které dnes lidé budou číst, je život křesťanů,“ říkával belgický kardinál Suenens.

Sobota 17. 12. - **Mt 1,1-17:**

V rodokmenu našeho Pána jsou i ty ženy, o kterých bychom jako zbožní katolíci možná pomlčeli. Jasná

teologická výpověď: nic není vyňato z jeho spásy, ze záchrany.

Youcat (52. část)

Jak souvisí přikázání s láskou? Promluvíme si o tom, jak jednat dobře a láskyplně a proč je k tomu zapotřebí několika rámcových pravidel, aby se člověk nechtyl do vlastní pasti. **Co je to svědomí? Proviňuje se proti Bohu někdo, kdo jedná špatně v dobrém svědomí?** Svědomí je delikátní věc. Nemálo lidí si „jen tak pluje“ životem, což vedlo spisovatele Stanislaw Leče k známému bonmotu: „Jeho svědomí bylo čisté; nikdy je totiž nepoužil.“ Jiní své svědomí sice používají, ale odvolávají se na ně hlavně tehdy, když jsou v pokušení vykonat ty nejodpornější skutky. Divadlo pak žije v malém z toho, co dějiny předvádějí ve velkém. Ve jménu osobního svědomí se tu podvádí, zrazuje a cizoloží. Neexistuje jediný hřích, kterého by se někdo nedopustil „s tím nejčistším svědomím“ - a s tím že obchází přikázání. **Jak člověk dokáže rozlišovat, jestli jedná dobře nebo špatně? Jak to vlastně s přikázáními a svědomím je?** Vysvětlíme si to na jednom příběhu. Představme si, že děti hrají v obýváku fotbal. Nakoukne tam táta a rozčílí se: „Copak nevidíte, že támhle stojí drahocenná čínská váza? Pokud ji rozbijete, máma se bude pěkně zlobit! Mazejte s tím míčem pěkně ven!“ Děti se ocitnou před volbou: buď půjdou ven, nebo budou dále kličkovat v obýváku a riskovat katastrofu. Děti tedy znají „přikázání“. Jejich svědomí je bdělé, protože vědí o neblahých důsledcích chybného rozhodnutí. Takto by to vlastně mělo probíhat pokaždé, když se člověk odvolá na své svědomí. Měl by své jednání zkoumat podle přikázání. Aby tak mohl činit, musí znát Desatero (srov. Ex 20,2-17 a Dt 5,6-21). Měl by vědět, že lež, pýcha, krádež, závist, nevraživost, nactiutrhaní, nevěra a vražda nikdy nemohou být přípustné nebo dokonce doporučené.

(z knihy *Youcat: Kurz víry*)

11/ Proč je tak důležité najít si čas a modlitbu? IV

Naši studenti jsou většinou realisté, neříkají biskupovi: „Slibuji, že se budu modlit denně půl

hodiny.“ Dobře si uvědomují, že se studijním nebo pracovním nasazením to bude velmi obtížné. Ale většina z nich se zaváže alespoň k deseti minutám ranní modlitby a k nějakému času modlitby večerní. Již okusili tu milost, kdy na úsvitu každého dne postavili Krista do středu všeho dění, a to jim změnilo život.

O rozjímavé modlitbě překrásně mluví dva velcí duchovní učitelé nedávné doby, blahoslavený otec Marie-Eugène od Dítěte Ježíše a Marta Robinová.

Jsem moc rád, že jsem svou diplomovou práci ve spirituální teologii mohl zasvětit otci Marie-Eugènovi, pracoval jsem na ní ve Venasque v letech 1999-2001. Tento karmelitán napsal nádhernou knihu o životě ve spojení s Bohem, kterou nazval *Chci vidět Boha*.²¹ Přibližuje nám v ní spiritualitu tří velkých učitelů Karmelu: svatě Terezie z Avily, svatého Jana od Kříže a svatě Terezie z Lisieux. V jejich škole nás otec Marie-Eugène učí, že cestou ke sjednocení s Bohem je právě věrné praktikování rozjímavé modlitby. Klade přitom velký důraz na vyváženost mezi časem, který dáme Bohu v rozjímání, a časem, který zasvětime aktivní službě: „Apoštolská činnost a kontemplace živěná každodenním chlebem rozjímání se mohou sjednotit v harmonické rovnováze, která je vzájemně očišťuje, obohacuje a znásobuje. Tato rovnováha kontemplace a činnosti činí apoštola dokonalým.“ Abychom však došli k této rovnováze mezi kontemplací a činností, je třeba se pokusit nastavit si vhodný režim v rádech dnů, měsíců i let, každý podle svého povolání. Osobně se snažím věnovat rozjímání hodinu denně, navíc každý měsíc odjždím na dva dny do kláštera a jednou za rok se účastním týdenních exercicií.

Marta Robinová, o níž už byla řeč, je velká mystička. Prožila celých padesát let, aniž by jedla či pila, živila se pouze eucharistií. Do svého díla vydaného pod názvem „Deník“ si 4. dubna 1930 zapsala krásný text o „nepostradatelném rozjímání“, který každoročně nabízím studentům z CapMisssio. Je tak prostý a silný, že neodolám, musím se o něj s vámi podělit: Kdyby se mě zeptali, čemu dát přednost: Věnovat se rozjímání nebo jít ke svátému přijímání? Obojí vřele doporučuji. Ale kdyby bylo třeba si zvolit, myslím, že bych řekla „rozjímání“ ...

(z knihy *René-Luca Patnáct podobenství*)